

16 ΙΟΥΝΙΟΥ
2003

#1

ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
SALONIKA 2003

BABYΛΩΝΙΑ

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΗ ΖΩΝΗ

Αγώνες κατά του καπιταλισμού

Οι εμπειρίες μελών της
AKS2003 σε Πράγα,
Βαρκελώνη,
Γκέτεμποργκ, Γένοβα,
Βρυξέλες, Εβιάν σελ 02

Εμείς, η Αριστερά και το "πολύχρωμο" κίνημα αντιπαγκοσμιοποίησης

Τα πρώτα μέτρα που πήρε
το Παγκόσμιο "Κοινωνικό"
Φόρουμ στο Πόρτο
Αλέγκρε ήταν να εκτοπίσει
κάθε απειλητικό κίνημα
και εξεγερσιακή
διάθεση σελ 04

Μιά αντισύνοδος με χορηγό το κράτος!

Οι μεγάλοι φαγοπότες της
ελεεινής τραπέζης σελ 06

ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟΥΣ ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΣ
ΤΗΣ

G8

σελ 08

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ
ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ
ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
PROGRAM
OF EVENTS



Η ΑΓΟΡΑ ΚΑΙ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΝΩΝΟΥΝ ΥΠΗΚΟΥΣ
Ο ΑΝΤΙΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ο αντιεξουσιαστικός λόγος

ΕΝΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ

Να λοιπόν που έφτασαν οι μέρες της μεγάλης αναμέτρησης με το κεφάλαιο, το κράτος και τ' αφεντικά. Μιάς αναμέτρησης στους δρόμους ενάντια στην κόκκινη ζώνη, Αυτήν που οριοθετεί η εξουσία και εμείς καλούμαστε να δείξουμε την αποφασιστικότητά μας να τη σπάσουμε. Όπως δείχνει η πρόθεση, ο λόγος και η δράση μας στην καθημερινή ζωή, ενάντια στις καθημερινές κόκκινες ζώνες.

Αντιεξουσιαστές και αναρχικοί απ' όλην την Ελλάδα πήραν την πρωτοβουλία να συγκροτήσουν την Αντιεξουσιαστική Κίνηση Salonika 2003, με αφορμή την πραγματοποίηση στη Θεσσαλονίκη της ευρωπαϊκής συνόδου κορυφής των αφεντικών, Η AKS2003 λειτουργεί στη βάση των κατά τόπους γενικών συνελεύσεων από ομάδες και άτομα του α/α χώρου και κατόρθωσε να διατυπώσει οργανωμένα και συντεταγμένα τον αντιεξουσιαστικό λόγο σε μιά σειρά ζητήματα, με αφορμή τις κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν στη διάρκεια των ευρωπαϊκών υπουργικών συνόδων της ελληνικής προεδρίας.

Η AKS2003 αναδείχθηκε ως η αντιεξουσιαστική συνιστώσα του κινήματος αντιπαγκοσμιοποίησης, προβάλλοντας τον ανατρεπτικό λόγο της έναντι των καθεστωτικών δυνάμεων (νεοφιλελεύθερων, σοσιαλδημοκρατικών) και αριστερών

(ρεφορμιστικών, σταλινικών).

Βρισκόμαστε σε μιά κρίσιμη περίοδο με ολομέτωπη επίθεση κεφαλαίου-εξουσίας και χρησιμοποιώντας πλέον παγκοσμιοποιημένους μηχανισμούς

ληηλασίας και επιβολής, με αιχμή του δόρατος την αμερικανική υπερμεγαλοβιομηχανική αυτοκρατορία. Είμαστε αντιμέτωποι με νέους δυσμενείς όρους σε βάρος της κοινωνίας, βιώνοντας ένα ζοφερό σκηνικό, με την ένταση της εκμετάλλευσης μέσω δυσμενέστερων για τους εργαζόμενους εργασιακών σχέσεων, την οικολογική καταστροφή μέσω της αλόγιστης υπερεκμετάλλευσης, της παλιάς και νέας φτώχειας, της πλανητικής τρομοκρατίας των αφεντικών. Τώρα που το νέο περιβάλλον της παραγωγής ξορκίζει κάθε αναδιανεμητική λογική στο χλευασμό του ανέφικτου, τώρα που κραυγάζουν μπροστά στα μάτια μας τα κέρδη τους, τώρα παίρνουν τις αποφάσεις τους πίσω από σιδερένιες ζώνες σε οχυρά, τώρα στήνουν βήμα-βήμα την αστυνομοκρατούμενη δημοκρατία.

Παράλληλα δε, όλο και περισσότερο εκπίπτουν και απαξιώνονται οι ελευθερίες και τα δικαιώματα, ακόμη κι αυτά τα όρια της επιβίωσης. Ο φόβος γίνεται και πάλι το κύριο όπλο αποτελεσματικής συσπείρωσης γύρω από την εξουσία. Η κοινωνία σοκαρισμένη στη γωνιά της ατομικιστικής μοναξιάς της, παρακολουθεί αμήχανα να τη συντρίβουν κάθε δικαίωμα χωρίς καμία δικαιολογία. Τίποτα απ' όσα έταξε ο καπιταλισμός δεν ευδοχώθηκε.

Γι αυτό, το δίλημμα που θέτει η παγκοσμιοποίηση δεν μπορεί να είναι η επιλογή μεταξύ λιγότερου και περισσότερου κράτους, λιγότερης και περισσότερης

οικονομικής προστασίας, λιγότερης και περισσότερης εκμετάλλευσης και εξαθλίωσης, αλλά εκείνο ανάμεσα στον εγκλωβισμό και την απόρριψη τέτοιων ψευδαισθήσεων. Ζητούμενη δεν είναι η διαχείριση του συστήματος, κάποιοι είδους κοινωνικό συμβόλαιο, αλλά η καταστροφή του. Πρέπει να δείξουμε ότι υπάρχουν άνθρωποι που δεν αποδέχονται τους όρους του παιχνιδιού, ότι αυτό που προτάσουμε είναι εφικτό. Στο σημερινό καταθλιπτικό πεδίο χρωστάμε στο όνομα της αξιοπρέπειας μας την ολική ρήξη με θεσμούς και όρια.

Το ευρύτερο κοινωνικό κίνημα αντίστασης, αυτόνομα και ανεξάρτητα, καλείται όχι μόνο να σηκώσει το βάρος της αντιπαράθεσης με τις δυνάμεις του διεθνοποιημένου κεφαλαίου, αλλά και να δηλώσει με την παρουσία και δράση του την προοπτική συγκρότησης ενός πολυεπίπεδου μαζικού αντικαθεστωτικού κινήματος. Οι συνθήκες αναδεικνύουν την επικαιρότητα του ανατρεπτικού αντιεξουσιαστικού αντικαπιταλιστικού λόγου.

Η AKS2003 λοιπόν εκλήθη να ανταποκριθεί και να κινηθεί σ' αυτό το πλαίσιο. Μετά από μήνες διεργασιών και σχετικών συζητήσεων στον α/α χώρο, ακολούθησε το προηγούμενο εξάμηνο δράσεων, που καταλήγουν στη βδομάδα που διανύουμε και θα είναι αφιερωμένη σε εκδηλώσεις και κινητοποιήσεις ενάντια στη σύνοδο κορυφής των ευρωπαίων αφεντικών.

Στο πλαίσιο των δράσεων μας, με την πραγματοποίηση του φεστιβάλ και τις πορείες σε Χαλκιδική την Παρασκευή και σε Θεσσαλονίκη το Σάββατο, επεξεργασθήκαμε την ιδέα ενός μέσου ενημέρωσης για τις εκδηλώσεις και δράσεις, όπως και για τη μεταφορά και προβολή του αντιεξουσιαστικού λόγου.

Καταλήξαμε έτσι στην έκδοση αυτής της εφημερίδας, με όνομα που παραπέμπει στο "πολύχρωμο" κίνημα της αντιπαγκοσμιοποίησης, αλλά και της αντιεξουσιαστικής συνιστώσας. Θέλουμε να συνομιλήσουμε και να δράσουμε από κοινού με όλους αυτούς που ονειρεύονται τη μεγάλη ανατροπή, όχι σε ένα ομιχλώδες και μακρινό μέλλον, αλλά τώρα και παντού μέσα στην καθημερινότητα. Γι αυτό και το σύνθημά μας: Ενάντια στις κόκκινες ζώνες της καθημερινής ζωής. Σ' αυτό το φύλλο της "Βαβυλωνίας" έχουμε περιλάβει κείμενα συντρόφων που δίνουν το στίγμα της AKS2003. Το πως βλέπουμε εμείς το κίνημα αντιπαγκοσμιοποίησης, τη διαφορετική οπτική και δράση που επιλέγουμε παλεύοντας όχι μόνο κατά του νεοφιλελευθερισμού αλλά γενικότερα κατά της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης, το πως θέλουμε τον αυριανό κόσμο.

Δεν ερχόμαστε από το πουθενά ούτε προσβλέπουμε σε κάτι το ανέφικτο. Γιατί πρέπει να ετοιμαστούμε για το αδύνατο ώστε να μη βρεθούμε αντιμέτωποι με το αδιανόητο. Η δύναμη του καθένα μας λειτουργεί χασοτικά και αυξητικά της κοινωνικής εντροπίας. Ας προχωρήσουμε λοιπόν με συγκρουσιακή και εξεργεσιακή διάθεση. VENCEREMOS!

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΟΔΟ ΚΟΡΥΦΗΣ

Οι συγκρούσεις είναι η κορυφή του παγόβουνου, που από κάτω "κρύβει" ένα δίκτυο ανθρώπων που κινούνται και ενεργούν σύμφωνα με τις αξίες της αλληλεγγύης, της αξιοπρέπειας, της αντίστασης, του σεβασμού στη διαφορετικότητα, της αυτοοργάνωσης και της αυτοδιάθεσης. Αξίες που αποτελούν τα θεμέλια του αντικαπιταλιστικού και αντιεξουσιαστικού αγώνα μας. Όπου καταφέραμε μέσα από συλλογικές διαδικασίες και με αντιεραρχικές δομές να δουλέψουμε πάνω σε αυτά τα θεμέλια, δημιουργήσαμε πυρήνες αντίστασης ενάντια στο σύστημα του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού που εκμεταλλεύεται και εξαθλιώνει τους λαούς της γης.

ΟΙ ΕΜΠΕΙΡΙΕΣ ΜΕΛΩΝ

«**Ρ**ίξετε κι άλλα ρε μπάσπαρδοι!», ακούω κάποιον να φωνάζει στα αγγλικά πιο πέρα και ίσα-ίσα που διακρίνετε μέσα από τους καπνούς των δακρυγόνων και της φωτιάς... "Ρίξετε ό,τι έχετε ρε..." συμπληρώνει μια άλλη φωνή "...και θα μάθουμε να το ανανεούμε αντί για ο-ξυγόνο!". Ακούγεται ένας υπόκωφος κρότος δίπλα μας, όλοι σκύβουν ενστικτωδώς και λίγο πιο πέρα μια κοπέλα έχει πέσει στην ασφάλτο... κρατάει με το ένα τις χέρι το κεφάλι και και κλαίει... τρέχουμε, την σηκώνουμε και την πάρει από το κεντρικό οδόφραγμα που φλέγεται, φωνάζοντας "Medical! Medical!"... η ιατρική ομάδα την περιποιείται και μόλις βλέπουμε πως ξεπέρασε το σοκ φεύγουμε πάλι μπροστά... Μια από τις πολλές σκηνές που μου έχουν μείνει από τη μάχη που δώσαμε στο Saint Cergue (ένα χωριουδάκι στη Νότια Γαλλία) κόντρα στις δυνάμεις καταστολής, καταφέροντας να αποκλείσουμε κάποια λεωφορεία μεταφραστών και να καθυστερήσουμε τη σύνοδο των G8 για πέντε με έξι ώρες. Σκηνές που πολλοί ζήσαμε στην Πράγα, στη Γένοβα, στη Σεβίλλη, στις Βρυξέλλες και όπου αλλού ο κόσμος ήρθε αντιμέτωπος με τους πραιτωριανούς των αυτοσποκαλούμενων "δημοκρατικά εκλεγμένων ηγετών" της γης.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ / ΙΟΥΝΙΟΣ 2003

Αγώνες κατά του καπιταλισμού



ΤΗΣ AKS2003 ΣΕ ΠΡΑΓΑ, ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ, ΓΚΕΤΕΜΠΟΡΓΚ, ΓΕΝΟΒΑ, ΒΡΥΞΕΛΕΣ, ΕΒΙΑΝ

Αυτές οι συγκρούσεις χρησιμοποιούνται πολύ συχνά από τα καθεστωτικά ΜΜΕ και παρουσιάζονται ως η μόνη συνιστώσα του αγώνα μας. Η αλήθεια είναι πως αυτές οι συγκρούσεις δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου, που από κάτω "κρύβει" ένα δίκτυο ανθρώπων που κινούνται και ενεργούν σύμφωνα με τις αξίες της αλληλεγγύης, της αξιοπρέπειας, της αντίστασης, του σεβασμού στη διαφορετικότητα, της αυτοοργάνωσης και της αυτοδιάθεσης. Αξίες που αποτελούν τα θεμέλια του αντικαπιταλιστικού και αντιεξουσιαστικού αγώνα μας. Όπου καταφέραμε μέσα από συλλογικές διαδικασίες και με αντιεραρχικές δομές να δουλέψουμε πάνω σε αυτά τα θεμέλια, δημιουργήσαμε πυρήνες αντίστασης ενάντια στο σύστημα του παγκοσμιοποιημένου καπιταλισμού που εκμεταλλεύεται και εξαθλιώνει τους λαούς της γης.

ΠΡΑΓΑ...

Στη Πράγα ήταν μια πρώτη ευρωπαϊκή συνάντηση δυνάμεων που αντιτίθενται στην παγκοσμιοποίηση της ελεύθερης αγοράς. Εκεί για πρώτη φορά βρεθήκαμε και συνδιαμορφώσαμε ένα κίνημα έξω από ιδεολογικά καλούπια και περικαρακώσεις. Από όλα τα μπλοκ υπήρξε ένας κοινός στόχος ανεξάρτητα απ' τους τρόπους δράσης του καθενός. Η κόκκινη ζώνη πολιορκήθηκε σε διάφορα σημεία και με διάφορους τρόπους από το ροζ, το κίτρινο και το μπλε μπλοκ χωρίς το ένα να προβοκάρει τη δράση του άλλου. Ήταν τα πρώτα βήματα ενός κινήματος που μόλις γεννιόταν στον ευρωπαϊκό χώρο.

ΓΚΕΤΕΜΠΟΡΓΚ...

Μετά από μια σειρά μικρότερων "αντι-παγκοσμιοποιητικών" διαδηλώσεων, από τη Βαρκελώνη όπου το συνέδριο ματαιώθηκε, μέχρι το Γκέτεμποργκ όπου οι δυνάμεις καταστολής χρησιμοποίησαν για πρώτη φορά αληθινά πυρά σκοτώνοντας και τραυματίζοντας διαδηλωτές, ήρθε η σειρά της Γένοβας, όπου εκατο-

ντάδες χιλιάδες κόσμου έδωσε το παρόν. Αν και υπήρχε από τον κόσμο η διάθεση, η οργή και η αλληλεγγύη αποδείχτηκε ότι αυτά δεν είναι αρκετά. Εξαιτίας της έλλειψης οργανωτικών δομών και της επανεμφάνισης του πλαστού δυλήμματος "βίαιος - μη βίαιος" διαδηλωτής ο κόσμος δε μπόρεσε να αντιμετωπίσει τις γενικευμένες και δολοφονικές επιθέσεις του ιταλικού κράτους. Το γεγονός τόσο της μαζικής παρουσίας εκατοντάδων χιλιάδων διαδηλωτών όσο και των αδιάκριτων καταστροφών δεν ήταν αρκετό ούτε για να μας διαφύλαξει, ούτε και για να "κερδίσουμε τη μάχη".

ΒΡΥΞΕΛΕΣ...

Στις Βρυξέλλες οι αναρχικοί-αντιεξουσιαστές, με νωπές τις μνήμες της καταστολής στη Γένοβα, αποφασίζουν να μην χτυπήσουν την "κόκκινη ζώνη", αλλά να πορευτούν μέσα από εργατικές συνοικίες και να χτυπήσουν μόνο τράπεζες και αστυνομικά τμήματα. Παρόλο το κλίμα τρομοκρατίας που δημιουργόταν τα ΜΜΕ και επέβαλαν οι δυνάμεις καταστολής ο κόσμος είδε στην πράξη πως οι προπαγάνδα περί "χουλιγκάνων που σπάνε ό,τι βρουν μπροστά τους" είναι ψέμα, και έτσι

χιλιάδες κατέβηκαν στους δρόμους μαζί μας.

ΕΒΙΑΝ...

Στο Εβιάν το "Εναλλακτικό Αντικαπιταλιστικό Αντιπολεμικό Χωριό" (VAAAG) και η "Συμμαχία Αντιεξουσιαστικού Αντικαπιταλιστικού Αγώνα ενάντια στους G8" (ClaaagG8) συσπειρώσε χιλιάδες αναρχικούς με τις δυνάμεις αντιεξουσιαστές και ελευθεριακούς. Οι αμεσοδημοκρατικές συνελεύσεις και η από τα κάτω οργάνωση κατέστησαν τη συνδιαμόρφωση των αποφάσεων μας αλλά και τις ίδιες τις δράσεις μας ανοιχτές στην κοινωνία και πάνω από όλα ευέλικτες, δίνοντας μας το πλεονέκτημα του αιφνιδιασμού και αναιρώντας το προανακινωμένο ραντεβού με τις δυνάμεις καταστολής. Έτσι και οι κεντρικές πορείες πραγματοποιήθηκαν, αλλά και αποκλείσαμε κεντρικούς κόμβους καθυστερώντας το συνέδριο. Επίσης είναι σημαντικό να ειπωθεί πως έγιναν σημαντικά βήματα για να καταργηθεί ο πλαστός διαχωρισμός των διαδηλωτών σε "βίαιους-μη βίαιους" όταν μεγάλο κομμάτι διαδηλωτών που είναι μέλη ρεφορμιστικών οργανώσεων αφήγησαν τις αποφάσεις των κεντρικών επιτροπών τους και μας βοήθησαν με ποικίλους τρόπους σε πολλά μέτωπα.



Εμείς, η Αριστερά κίνημα αντιπαγκο

Η Αριστερά ήταν απύσχα στα πρώτα βήματα του κινήματος (Ζαπατίστας, Σιάτλ, Πράγα) και γι αυτό το εποφθαλμιούσε βλέποντας να γιγαντώνεται μέρα με τη μέρα. Στον βαθμό που δεν το αφομοίωσε, προσπάθησε και

Μετά το Σιάτλ κάθε σύνοδος κορυφής που αφορούσε είτε την Ε.Ε., είτε την G8, τον Π.Ο.Ε. το Δ.Ν.Τ., την GATT κλπ. λειτουργεί σαν μαγνήτης, σαν πόλος αντιπαράθεσης των δυνάμεων που αποφασίζουν για τις τύχες του κόσμου και των δυνάμεων που υφίστανται αυτές τις αποφάσεις, κατεβάζοντας στον δρόμο την διαφωνία τους ή την οργή τους. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει πως αυτή η διαφωνία είναι κοινή, ούτε προς τους στόχους ούτε προς τα μέσα αντιπαράθεσης.

Την Ε.Ε. δεν μπορούμε να την δούμε έξω από αυτό που αποκαλείται "νέα τάξη" πραγμάτων και "παγκοσμιοποίηση". Το σύνολο των κυρίαρχων δυνάμεων δεν έχει απουσιάσει από καμία μάχη αιχμής στα μέτωπα που άνοιξε στον πλανήτη η νεοφιλελεύθερη συμμαχία, το πολιτικό στίγμα της οποίας δεν έχει καμία σχέση με τις παλιές παραδοσιακές, πολιτικές δομές εξουσίας -αριστερά, δεξιά, κέντρο κλπ- και η επίκλησή τους γίνεται αποκλειστικά για λόγους εσωτερικής κατανάλωσης χωρίς καμία πραγματική αξία χρήσης ή ερμηνείας. Φυσικά, όπου στην συμμαχία αυτή κάνει κουμάντο η αριστερά, ο αγριανθρωπισμός της διαχείρισης των επιταγών του διεθνοποιημένου κεφαλαίου φοράει την χλιομπαλωμένη μάσκα του "ανθρωπισμού". Αυτό το παραμύθι κρατάει τόσο όσο και η αριστερά της αντίστασης...Αλλά, από πού και ως πού η Αριστε-

ρά θέλει να μονοπωλεί στις διαμαρτυρίες εναντίον της παγκοσμιοποίησης. Όταν άρχισε η νέα πολιτική, πολιτισμική και οικονομική κριτική στην σύγχρονη διεθνοποιημένη κυριαρχία του κεφαλαίου από τα βουνά του Μεξικού και το Ζαπατιστικό κίνημα, η Αριστερά στο σύνολό της και σε όλες τις εκδοχές ήταν απύσχα. Όταν το κίνημα αυτό της νέας κριτικής εμφανίστηκε μέσα από την πολυμορφία και την πολυεπίπεδη δράση στην συνεδρίαση του Π.Ο.Ε. στο Σιάτλ, η Αριστερά ήταν απύσχα. Όπως και στην Πράγα, στην συνεδρίαση του Δ.Ν.Τ. και της Παγκόσμιας Τράπεζας, η Αριστερά ήταν και πάλι απύσχα και οι ελάχιστοι παρόντες εντάχθηκαν στην δύναμη του πρώην καθεστωτικού σταλινικού "ιστορικού" Κ.Κ. Τσεχίας. Η απουσία της Αριστεράς δεν έχει να κάνει μόνο με την αλλεργία στην πολυμορφία που την χαρακτηρίζει αλλά και με κάτι ουσιαστικότερο ιστορικά. Τα νέα αυτά κινήματα είχαν ως κεντρικά σημεία αναφοράς τους και ταυτόχρονα ως μοχλό της στρατηγικής τους:

- Τη μη κατάληψη της εξουσίας
- Την εναντίωση σε καθετί καθεστωτικό και θεσπισμένο
- Τον καταγγελτικό λόγο τόσο ενάντια στον νεοφιλελευθερισμό όσο και ενάντια στον σοσιαλφιλελευθερισμό.

Χωρίς κομματικές και ιδεολογικές δεσμεύσεις, τα νέα κινήματα ήταν εμποτισμένα με ελευθεριακό και αντιεξουσιαστικό πνεύμα. Δεν είχαν

ανάγκη από πολιτικές συμμαχίες και σκοπιμότητες. Η επαγγελματική Αριστερά δεν ήταν "χρήσιμη", ούτε την καθιστούσε αναγκαία στο πλαίσιο των κινήματων αυτών. Ωστόσο, εποφθαλμιούσε αυτό το νέο κίνημα που γιγαντώνονταν μέρα με τη μέρα. Στον βαθμό που δεν το αφομοίωσε, προσπάθησε και προσπαθεί να το στραγγαλίσει, παίζοντας το τελευταίο χαρτί της πολιτικής της επιβίωσης, τον τελευταίο ιστορικό της ρόλο, περνώντας πάνω από το πτώμα αυτού του αυθόρμητου κινήματος της νεολαίας και των εργαζομένων. Δεν θα αργήσει η ώρα που θα καταδικάσει απερίφραστα ό,τι ακριβώς χαιρετούσε με ενθουσιασμό στην Γένοβα.

Το σκέδι του διεθνούς καπιταλισμού που ανέλαβε να διαχειριστεί η Αριστερά στίβηκε στο Πόρτο Αλέγρε, όπου με κύριους χρηματοδότες το ίδρυμα Φορντ, την Μορντ Ντιπλωματική, τα υπουργεία Εξωτερικών Ολλανδίας, Δανίας, Φινλανδίας, Νορβηγίας, το γερμανικό υπουργείο Οικονομικής Ανάπτυξης, την Κομισιόν, συγκρότησαν την μεγαλύτερη απήτηση των τελευταίων χρόνων για τους εργαζομένους: το Παγκόσμιο "Κοινωνικό" Φόρουμ, το οποίο τα πρώτα μέτρα που πήρε ήταν να εκποτίσει κάθε απειλητικό κίνημα και κάθε συγκρουσιακή και εξεγερσιακή διάθεση.

Αυτοί που πρωτοστάτησαν στο κίνημα (Ζαπατίστας, Σιάτλ, Πράγα) τέθηκαν στο περιθώριο και καταγγέθηκαν δημοσίως. Οι νέοι διαχειριστές ο-

και το πολύχρωμο σμιοποίησης

προσπαθεί να το στραγγαλίσει, παίζοντας το τελευταίο χαρτί της πολιτικής της επιβίωσης στις πλάτες αυτού του αυθόρμητου κινήματος της νεολαίας και των εργαζομένων.

ριοθέτησαν τον πολιτικό τους ορίζοντα μεταξύ Σοσιαλδημοκρατίας και σοσιαλδημοκρατίας χωρίς να ξεχάσουν το ηληκτικό τσούρμο των πολυώνυμων φιλανθρωπικών ιδρυμάτων και των αμέτρητων μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Το Ελληνικό "Κοινωνικό" Φόρουμ έπρεπε να συγκροτηθεί προκειμένου η ελληνική σοσιαλδημοκρατία, μέσα στον αέρα του εξευρωπαϊσμού και το αίσθημα της διεθνοποίησης που υπάρχει τώρα τελευταία, να βγάλει την παραδοσιακή φουστάνελα. Η παραδοσιακή κρατική και κυβερνητική ΓΣΕΕ των εργατοπατέρων Μακρή, Θεοδώρου, Ραυτόπουλου, Πολυζωγόπουλου, η ΑΔΕΔΕ, κρατική οργάνωση παραγωγής βουλεύτων και υπουργών, μαζί με τον ΣΕΝ συγκρότησαν το ελληνικό φόρουμ ενάντια στον καπιταλισμό!!! Μαζί τους κόλλησαν, για λόγους πολιτικής ύπαρξης φυσικά, και πολλές πρώην ομάδες της άκρας αριστεράς, που δεν έβαζαν "μύγα στο σπαθί" τους στο ζήτημα της "ταξικής συνεργασίας": το Μ-Λ, το Δίκτυο, η ΚΕΔΑ, η ΑΚΟΑ κλπ. Οι σκοποί και οι προθέσεις τους είναι εμφανείς. Να δώσουν άλλοθι στην ελληνική σοσιαλδημοκρατία και να εισπράξουν μια παράταση χρόνου πολιτικής επιβίωσης. Η άλλη συνιστώσα της αριστεράς, το ΠΑΜΕ, πέρασε και αυτή εύκολα από το ζήτημα της "εθνικής ανεξαρτησίας" στο αντιπαγκοσμιοποιητικό κίνημα. Δεν είναι η πρώτη φορά που το Κ.Κ. ακολουθεί τις πολιτικές που

άρχισαν "προβοκάτορες" και "περιεργοί". Εισήλθε στο διεθνοποιημένο κίνημα από το παράθυρο, όπως ακριβώς θα εξέλθει, αφού ο ψευτοεθνικισμός του και ο ψευτοδιεθνισμός του αργά ή γρήγορα θα συγκρουστούν, εκτός του ότι θα αντιληφθεί κάποτε ότι το κίνημα αυτό δεν οραματίζεται την κοινωνική,

Η Αργεντινή δείχνει ως εικόνα του μέλλοντός μας. Τίποτα δεν μας ανήκει. Το νερό, ο χρόνος, ο έρωτας, η ίδια η ζωή τείνουν να καταστούν ανταλλάξιμα εμπορεύματα.

οικονομική και πολιτική οργάνωση μιας σοσιαλιστικής Βουλγαρίας, Ρουμανίας, Μολδαβίας. Οράματα που αποτελούν εφιάλτη για τον τελευταίο εργαζόμενο του ΠΑΜΕ ή εργολάβο πρώην οικοδόμο μέλος του ΚΚΕ. Το δίλημμα που θέτει η παγκοσμιοποίηση δεν μπορεί να είναι αυτό μεταξύ λιγότερου και περισσότερου κράτους, λιγότερης και περισσότερης εξθλίωσης και εκμετάλλευσης, αλλά εκείνο ανάμεσα στον εγκλωβισμό και την απόρριψη παρόμοιων ψευτοαντιθέσεων. Αυτό όμως είναι αδύνατο όσο κανείς, στο πνεύ-

μα των οικονομολόγων της μιας ή της άλλης πτέρυγας, αναζητά τους πιο έγκυρους νόμους της οικονομικής ζωής και αμφιταλαντεύεται μεταξύ διαφορετικών προγραμμάτων διαχείρισης. Η Αργεντινή δείχνει ως εικόνα του μέλλοντός μας. Τίποτα δεν μας ανήκει. Το νερό, ο χρόνος, ο έρωτας, η ίδια η ζωή τείνουν να καταστούν ανταλλάξιμα εμπορεύματα. Το νομοθετικό πλαίσιο της παγκοσμιοποιημένης καταστολής διευρύνεται μέχρι το επίπεδο της σκέψης "Η με αυτούς ή με εμάς". Το κυρίαρχο δίλημμα της εξουσιαστικής λογικής είναι πλέον το μέτρο για κάθε κράτος. Κι εδώ, στο όνομα της αντιπροκρατικής υστερίας, το ελληνικό κράτος διευρύνει τους όρους αποδοχής της συναινεσης μέχρι την άκρα αριστερά.

Δεν σκοπεύουμε να ισοπεδώσουμε κανέναν ούτε να πούμε την μισή αλήθεια και φυσικά ούτε να ανταγωνιστούμε κανέναν. Ασφαλώς, διάφορες συνιστώσες της κοινωνικής αριστεράς, αλλά και μικρές οργανώσεις και δυνάμεις με ριζοσπαστική κατεύθυνση συμμετείχαν και συμμετέχουν στο κίνημα αυτό με το λόγο που οι ίδιοι θεωρούν αναγκαίο. Η Αντιεξουσιαστική Κίνηση SALONIKA 2003 προσκαλεί κάθε ελεύθερα σκεπτόμενο άνθρωπο, κάθε αυτόνομο και ανεξάρτητο πολιτικό και κοινωνικό συσπειρωμένο, τον κάθε εργαζόμενο σε μια ενωτική παρέμβαση ρήξης με το καθεστώς και τα αφεντικά.

Προς όλους τους εργαζομένους

Εδώ και τριάντα χρόνια τώρα επισημαίνουμε και προειδοποιούμε την εργατική τάξη και γενικά τον εργαζόμενο λαό ότι η λογική της κομματικοποίησης και οπαδοποίησης που ακολουθείται οδηγεί την εργατική τάξη και γενικά τον εργαζόμενο λαό στον κατακερματισμό και στην πλήρη διάλυση, που δυστυχώς σήμερα βρισκόμαστε. Έτσι, λοιπόν, σήμερα βρισκόμαστε στη δυσάρεστη θέση να μην μιλάμε για κίνημα διεκδίκησης, αφού ακόμα και στο πλαίσιο του συστήματος δεν διεκδικούμε πια περισσότερα και ουσιαστικότερα αιτήματα και δικαιώματα, αλλά αντίθετα έχουμε παραδώσει κατακτήσεις και δικαιώματα αγώνων 120 χρόνων, όπως ακόμη και αυτό το αιματοκατακτημένο δωρο.

Δυστυχώς, βρισκόμαστε πια έρμαιοι στα νύχια της εργοδοσίας και των υπηρεσιών της, κομματομεσιτών και των μηχανισμών τους, οι οποίοι, αφού πια μας έχουν ξεζουμίσει οικονομικά και διαλύσει κινηματικά και αφού αισθάνονται σίγουροι για τον αποπλισμό μας, προχωρούν στην προληπτική καταστολή για τη μη ανάπτυξη του κι-

Γιάννης Σερίφης

BABYΛΩΝΙΑ

νήματος. Αποτέλεσμα είναι η μορφή των σημερινών εργασιακών σχέσεων που βρίσκονται σε συγκεκριμένη και εξωραϊσμένη δουλειά. Το καπιταλιστικό σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης ζει τις καλύτερες στιγμές του και, αφού έχει αρπάξει και συσσωρεύσει τα πλούτη της εργατικής τάξης ελέγχοντας τα πάντα κυρίως μέσω των κομματικών συνδικαλιστικών, μας οδήγησε ήδη σε εξαθλίωση, φτώχεια και ανεργία. Εμείς δεν θα σταθούμε σε ανάλυση αριθμών ανεργίας των κυβερνόντων, οι οποίοι κρύβουν τον πραγματικό αριθμό μιλώντας πάντα για ένα 10%, όσο χρειάζεται το σύστημα για φόβητρο απεργοσπαστικό στους ταξικούς αγώνες. Εμείς μπορούμε, όμως, να πούμε με σιγουριά ότι το ποσοστό είναι τουλάχιστον 20%.

Η ανεργία είναι αποτέλεσμα κύρια της απουσίας ενός ασυμβίβαστου, ακηδεμόνητου, ταξικού, επαναστατικού κινήματος, τέτοιου που να μην μπορεί όχι μόνο να διεκδικεί ψίχουλα νομιζοντας ότι μόνο αυτά του ανήκουν -ενώ του ανήκουν όλα- αλλά να διεκδικεί τον άμεσο έλεγχο των δημιουργημάτων του, που σημαίνει τα μέσα παραγωγής αλλά και τα πλούτη που παράγονται απ' αυτά. Έτσι, π.χ., οι νέες τεχνολογίες και η αυτοματοποίηση, που

είναι επίτευγμα της εργατικής τάξης, με την απουσία πραγματικού κινήματος λειτουργούν υπέρ των εκμεταλλευτών-καταπιεστών προσθέτοντας καθημερινά χιλιάδες ανθρώπους στην ανεργία και την ανέχεια, ενώ θα έπρεπε με τα μέσα παραγωγής και τα πλούτη που παράγουν οι εργαζόμενοι και συσσωρεύονται στα χέρια των ολίγων, με δίκαιη κατανομή πλούτου και εργασίας όχι μόνο δεν θα υπήρχε ανεργία, αλλά θα μπορούσαν όλοι οι άνθρωποι να ζήσουν ανθρώπινα. Έτσι, λοιπόν, σήμερα ο καπιταλισμός, με αιχμή του δόρατος τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, δεν αρκείται μέχρι εδώ, αλλά προχωράει σε ολοκληρωτική παγκόσμια ταξική επίθεση φθάνοντας μέχρι την εξολόθρευση ολόκληρων λαών, επιδιώκοντας όχι μόνο την κυριαρχία που ήδη έχει αλλά τη σιωπή νεκροταφείων. Εάν η κατάσταση συνεχίσει, δεν θα σταματήσουν μόνο στη μείωση των συντάξεων και αύξηση των ορίων ηλικίας στα 70, αλλά επίσημα θα δολοφονούν όσους νομίζουν ότι τους περισσεύουν και φάγανε τα ψωμιά τους.

Αναγκαίο ζήτημένο όσων πιστεύουμε ότι η κατάσταση αυτή δεν πάει άλλο και όσων μιλούμε για ανάπτυξη πραγματικού ταξικού κινήματος και όσων αγωνιούμε γίνεται η συνεννόηση και ο συντονισμός της δράσης μας πέρα και πάνω από παρωχημένα ιδεολογήματα και δογματισμούς με σημεία επαφής την αντιμετώπιση στο σύστημα εκμετάλλευσης-καταπίεσης. Ο καπιταλισμός, το σύστημα της εκμετάλλευσης και καταπίεσης, γεννά πολέμους και αναπαράγει δυστοχία, φτώχεια, εξαθλίωση και κακομοιριά και επιβιώνει μόνο μέσω άβουλων, απροβλεπτήτων, αμέτοχων στα κοινά μας ζητούμενα ανθρώπων σε έναν απολιτικοποιητό και δουλικό σκεπτόμενο κόσμο. Ας τα ανατρέψουμε όλα αυτά, ας πάρουμε την υπόθεση στα χέρια μας. Η πολιτική δεν ανήκει σε ειδήμονες επαγγελματίες σωτήρες, αλλά ανήκει στο λαό, στην εργατική τάξη. Είναι υπόθεση όλων μας.

- Εμπρός στον αγώνα να αλλάξουμε τον κόσμο και όχι μόνο την εξουσία.
- Εμπρός στους ασυμβίβαστους ακηδεμόνητους ταξικούς αγώνες.
- Εμπρός στην Αυτοοργάνωση και το συντονισμό.
- Ο Αγώνας για το δίκαιο και τη λευτεριά είναι υπόθεση του κάθε ελεύθερα σκεπτόμενου ανθρώπου.
- Εμπρός για το χτίσιμο της δικιάς μας αντικαπιταλιστικής κινηματικής παγκοσμιοποίησης.

Σας χαιρετώ αγωνιστικά
Γιάννης Σερίφης

Ιούλης 2001. Στο λεωφορείο της επιστροφής από Γένοβα δύο σκέψεις κυριαρχούν. Ο δολοφονημένος Τζουλιάνι και η Σύνοδος Κορυφής της Ε.Ε. στη Θεσσαλονίκη. Ο δολοφονημένος σύντροφος, γιατί είδαμε που μπορεί να φτάσει η εγκληματική δράση κράτους - αφεντικών και η Σύνοδος του 2003 γιατί με κανένα τρόπο δε πρέπει να επαναληφθούν λάθη του παρελθόντος. Μία σκέψη υπάρχει σε όλους. Η συγκρότηση κι η συσπείρωση γύρω από ένα σχήμα-ομπρέλα πανελλαδικής εμβέλειας και δράσης. Συζητήσεις επί συζητήσεων πρώτα στη Θεσσαλονίκη την Άνοιξη του 2002 με τις αναρχικές/αντιεξουσιαστικές ομάδες της πόλης κι έπειτα σε όλη την Ελλάδα από τον Έβρο ως την Κρήτη. Το κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Θεσσαλονίκης βρίσκει ανταπόκριση και ομάδες/άτομα από όλο τον ελλαδικό χώρο θα συγκροτήσουν τελικά το Δεκέμβρη του 2002 την "Αντιεξουσιαστική Κίνηση Salonika 2003". Γενάρης 2003 κι η Ελλάδα προεδρεύει της Ε.Ε. για 6 μήνες, 6 μήνες σκληρής δουλειάς ώστε η Σύνοδος των δολοφόνων της Ε.Ε. από φιάστα των αφεντικών να γίνει πεδίο αντίστασης των ελεύθερων ανθρώπων. Η Α.Κ.Σ.2003 μπήκε από νωρίς στα βαθιά με τη σύνοδο των υπουργών Εργασίας στο Ναύπλιο. Μεγάλη συμμετοχή από Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Γιάννενα, Πάτρα, Αργίριο, Κρήτη. Θα είναι τα πρώτα λεοφορεία διαδηλωτών που θα μπουν στο μπατσοκρατούμενο Ναύπλιο το πρωί της 24ης Γενάρη. Μαύρα σύννεφα

BABYΛΩΝΙΑ

Η ΠΟΡΕΙΑ
ΤΗΣ AKS 2003

πάνω από το Ιράκ. Δες και δεν έφταναν το πολύχρονο εμπάργκο και το καθεστώς του Σαντάμ. Η "επέμβαση" (όπως αποκαλείται εξευγενισμένα) στο Ιράκ των αμερικανοβρετανών και η διευκόλυνσή τους από την ελληνική προεδρία μέσω της βάσης της Σούδας θα δρομολογήσει πλειάδα εκδηλώσεων - κινητοποιήσεων με συμμετοχή ή διοργάνωση της AKS2003. Αποκορύφωμα η πορεία της 15ης Φλεβάρη πριν την έναρξη του πολέμου και η πορεία της 16ης Απρίλη στην Αθήνα κατά τη διάρκεια της Συνόδου για τη διεύρυνση της Ε.Ε. Δεν ήταν δυνατόν ωστόσο να παραβλέψουμε το στόχο μας: την κινητοποίηση στις σημαντικότερες επιμέρους συνόδους. Βρεθήκαμε στη Βουλαγμένη ενάντια στους υπουργούς (παρα)παιδείας, στη Βέροια ενάντια στους υπουργούς καταστολής, στο ΗΥΑΤT ενάντια στους υπουργούς οικολογικής καταστροφής. Μια τέτοια προσπάθεια δε θα μπορούσε να περιοριστεί στα "εθνικά" όρια. Πρώτιστη ανάγκη η επαφή κι επικοινωνία με τους συντρόφους στα Βαλκάνια, στη "γειτονιά" μας. Συναντήσεις κι επαφές, κλίμα συνεργασίας και αλληλεγγύης. Πρώτο πόνημα: "Βαλκάνιοι Αναρχικοί ενάντια στον Πόλεμο". Συμμετοχή σε βαλκανικές συναντήσεις σε Λιουμπλιάνα και Σόφια. Παράλληλα σύντροφοι σε όλη την Ευρώπη ενημερώνουν ομάδες κι οργανώσεις για το συντονισμό της δράσης τον Ιούνιο του 2003. Οι σύντροφοι εκδηλώνουν ενδιαφέρον, ενώ η AKS 2003 συμμετέχει και συνοπογράφει την αντιεξουσιαστική πλατφόρμα ενάντια στη σύνοδο των G8 στη Γαλλία.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ

Το πρόγραμμα εκδηλώσεων και κινητοποιήσεων της AKS2003 εκτείνεται καθ' όλην τη διάρκεια της τρέχουσας βδομάδας. Τις τέσσερις πρώτες μέρες θα πραγματοποιηθεί Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ, με τη διοργάνωση επτά συζητήσεων σε δύο κύκλους, έναν το απόγευμα και έναν το βράδυ. Επίσης κάθε μεσημέρι σύντροφοι απ' όλον τον κόσμο θα παρουσιάζουν τις δράσεις και την κατάσταση του κινήματος στις χώρες τους. Οι νύχτες είναι αφιερωμένες στη μουσική. Κάθε βράδυ θα έχει πάρτυ, ενώ Τρίτη και Τετάρτη συναυλίες.

Την Πέμπτη το βράδυ θα πραγματοποιηθεί γενική συνέλευση με τη συμμετοχή όλων όσων συμμετέχουν στο φεστιβάλ. Το ίδιο θα επαναληφθεί την Παρασκευή μετά την επιστροφή από τη Χαλκιδική και το Σάββατο μετά την ολοκλήρωση των κινητοποιήσεων στην πόλη.

01

ΔΕΥΤΕΡΑ
16/6/2003

5:00 μμ Τέχνη και εξουσία

8:00 μμ Ευρώπη φρούριο - Καταστολή - Μετανάστες

Ακολουθεί πάρτυ από το "ΚΕΝΟ ΔΙΚΤΥΟ": Γιορτή για την απελευθέρωση της συνείδησης (electro-techno, techno-trance, psychedelic techno, οπτική τέχνη του κενού με σλάιτς, βίντεο, 8mm

02

ΤΡΙΤΗ
17/6/2003

5:00 μμ Το ζήτημα της εκπαίδευσης σήμερα

8:00 μμ Εργασία στο σύγχρονο καπιταλισμό (συμμετέχει η Αυτόνομη Εργατική Πρωτοβουλία)

Ακολουθεί συναυλία με τους DEUS X MACHINA, ΓΚΕΤΟ, GUARDIA NEGRA (Ισπανία), I5, ΠΑΝΙΚΟΣ.

03

ΤΕΤΑΡΤΗ
18/6/2003

5:00 μμ Βιβλιοπαρουσίαση από το συγγραφέα Μπάμπη Βλάχο του βιβλίου του "Οι ένοχοι της τρομο-κρατορίας".

8:00 μμ Παγκοσμιοποίηση - Νέα τάξη - Πόλεμος

Ακολουθεί συναυλία με τους EARTHBOUND, NT. ΣΑΔΙΚΗ, VORLIKE, BABYΛΩΝΑ.

04

ΠΕΜΠΤΗ
19/6/2003

6:00 μμ Η δίκη της 17N και η επέκταση της κρατικής καταστολής (από τη Συσπείρωση ενάντια στην κρατική τρομοκρατία)

8:30 μμ Κινήματα αντίστασης, αντιεξουσιαστές/ανάρχηκοί και ο χαρακτήρας των διαδηλώσεων

Ακολουθεί πάρτυ από το "ΚΕΝΟ ΔΙΚΤΥΟ".

05

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20/6/2003 Πορεία στην κόκκινη ζώνη στο Πόρτο Καρράς στη Χαλκιδική (πρωινή αναχώρηση από το χώρο του φεστιβάλ)

06

ΣΑΒΒΑΤΟ 21/6/2003 Πορεία το απόγευμα στο κέντρο της πόλης στη Θεσσαλονίκη

Μιά αντισύνοδος με χορηγό το κράτος!

Οι μεγάλοι φαγοπότες της ελεεινής τραπέζης



Θα είναι η πρώτη και τελευταία φορά (μετά τη Θεσσαλονίκη) οι σύνοδοι των αφεντικών μεταφέρονται μόνιμα στις Βρυξέλλες) που μία κυβέρνηση θα οργανώσει μία σύνοδο και ταυτόχρονα και μία αντισύνοδο κορυφής! Και τι δεν έδωσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ: χώρους φιλοξενίας, δωρεάν εισιτήρια, λεωφορείων, χημικές τουαλέτες, camping, λεωφορεία (μέσω των κρατικών ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΕ-Εργατικών Κέντρων) ακόμα και εκπομπές στην κρατική τηλεόραση. Το "κίνημα των κινημάτων" βρήκε τον σπόνσorra του! Το

ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΑΠΘ



01

MONDAY
16/6/2003

5:00 pm Art and authority

8:00 pm Fortress Europe - Repression - Immigrants

And finally PARTY by "ΚΕΝΟ ΔΙΚΤΥΟ": Celebration for the liberation of consciousness (electro-techno, techno-trance, psychedelic techno)

02

TESDAY
17/6/2003

5:00 pm The subject of Education nowadays

8:00 pm Labour in modern capitalism (taking part: Autonomous Labour Initiative)

And finally Gig with DEUS X MACHINA, GHETTO, GUARDIA NEGRA (Spain), I5, PANIKOS.

03

WEDNESDAY
18/6/2003

5:00 pm Presentation of the book "Guilty of the terror-state" by the writer Babis Vlahos

8:00 pm Globalization - New World Order - War

And finally Gig with EARTHBOUND, D. SADIKIS, VORLIKE, VAVILONA.

04

THURSDAY
19/6/2003

6:00 pm The trial of 17N and the empowerment of state terrorism (by the Coalition Against State Terrorism)

8:30 pm Movements of resistance, anarchists/antiauthoritarians and the demonstrations

And finally PARTY by "ΚΕΝΟ ΔΙΚΤΥΟ".

05

FRIDAY 20/6/2003 March towards the "Red Zone" in Porto Karras of Chalkidiki (departure from the Theological department in the morning)

06

SATURDAY 21/6/2003 March during the evening in the center of Thessaloniki

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ ΔΙΑΔΗΛΩΤΩΝ ΣΤΗ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ

Για τους συντρόφους και φίλους από την υπόλοιπη Ελλάδα, την Ευρώπη και τον πλανήτη ολόκληρο. Ο εσωτερικός χώρος της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης θα διατεθεί για κατάλυμα διαμονής, ενώ ο εξωτερικός -που περικλείεται από τα κτία της Φιλοσοφικής και Νομικής Σχολής - για όσους διαθέτουν σκηνές. Στο χώρο θα υπάρχει στοιχειώδης διατροφή, με χρήση του κυλικείου της σχολής, ιατρική βοήθεια, καθώς και χώρος ενημέρωσης και επικοινωνίας. Στις συζητήσεις θα υπάρχουν διερμηνείες στα αγγλικά, γερμανικά, ιταλικά, ισπανικά, ιταλικά, για τους διαδηλωτές που θα έρθουν από άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Στο χώρο του φεστιβάλ θα διανεμηθεί σε όλους τους διαδηλωτές χάρτης των τόπων και δρόμων όπου θα πραγματοποιηθούν οι διαδηλώσεις, τόσο της Χαλκιδικής όσο και του κέντρου της Θεσσαλονίκης. Θα διανεμηθεί επίσης κάρτα με τα τηλέφωνα των δικηγόρων της νομικής

SALONIKA 2003

BABYΛΩΝΙΑ

ομάδας που έχει συγκροτηθεί και η θποστήριξη της αφορά τόσο το χώρο διαμονής όσο και τις διαδηλώσεις. Πέραν των όσων αναφέρονται στο πρόγραμμα που παρατίθεται παραπλεύρως αναλύτικά, θα υπάρχει έκθεση αντιπολεμικού κ'ομιξ και φωτογραφίας. Σε όλες τις εκδηλώσεις και δράσεις άμεση θα είναι η συμμετοχή συντρόφων αντιεξουσιαστών απ'όλον τον κόσμο.

Οργάνωση εκδηλώσεων-διαδηλώσεων: Αντιεξουσιαστική Κίνηση Salonika 2003

Τηλέφωνα επικοινωνίας: 2310-261290, 6945-752426, 6977-508425, 6944-583593

www.resistance2003.gr
e-mail
info@resistance2003.gr

κράτος ξόδεψε ήδη 320.000 ευρώ για να νοικιάσει χώρους φιλοξενίας για τους διαδηλωτές, καθώς και για όλα τα παραπάνω. Από την καθεωτική έως την "επαναστατική" Αριστερά το πρόγραμμα του υπουργείου Μακεδονίας Θράκης "Φιλοξενία - Σεβασμός" έγινε απόλυτα δεκτό. Από αρνητές και αντίπαλοι των κυβερνητικών και ευρωπαϊκών επιταγών γίνεται επαίτης της ελεημοσύνης του κράτους! Όλες οι αντιπαγκοσμιοποιητικές κινήσεις (πέραν φυσικά της AKS2003) άπλωσαν λίγο ή πολύ το χέρι τους. Τώρα κρώ-

ζουν από τις τηλεοπτικές εκπομπές που τους έδωσε το κράτος ενάντια στην κυβέρνηση και την Ε.Ε. Αυτή είναι η "Αριστερά της αμφισβήτησης και της ανατροπής". Αυτή είναι η νίκη της κυβέρνησης του κράτους και των αφεντικών: να ενσωματώσει για να μη χρειαστεί να καταστείλει. "Δεν πρόκειται να παρέμβουμε στο πολιτικό περιεχόμενο των εκδηλώσεων που θα γίνουν", δήλωσε ο υπουργός Μακεδονίας Θράκης. Πόσο άλλο να παρέμβει όταν με τα δωράκια στους "antiglobal" διαδηλωτές εξασφάλισε την πειθαρχία τους.

Σκυλί που γαβγίζει δε δαγκώνει. Και δε δαγκώνει ποτέ το χέρι που το τάζει. Το χειρότερο: η λεγόμενη "Ομάδα Επαφής" που συγκρότησε η κυβέρνηση, συνδικαλιστές, δημόσιες υπηρεσίες και "η κοινωνία των κινημάτων" εξασφάλισε στην κυβέρνηση πλήρη αποτύπωση της τοπογραφίας των διαδηλώσεων. Εξ ου και η τοποθέτηση των καμερών παρακολούθησης των διαδηλωτών σε συγκεκριμένα σημεία της πόλης. Ποιάς ρώτησε τον κόσμο που θα διαδηλώσει στις 19-22 Ιούνιο αν ήθελε να συνδιαλλαγεί με το κράτος και τα

αφεντικά του; Πως συμβαδίζει η επαναστατική ρητορεία με την κρατική επιχορήγηση; Ο δικός μας στόχος δεν είναι ούτε η βελτίωση των εκλογικών μας ποσοστών, ούτε το "μάντρωμα" ευαισθητοποιημένων ανθρώπων, ούτε η επαναστατική αυτοϊκανοποίηση. Επιλογή μας ήταν και παραμένει ο δρόμος της ρήξης με τις δυνάμεις του διεθνοποιημένου κεφαλαίου, ρήξης με τους θεσμούς του κόσμου των αφεντικών. Ο αγώνας μας εναντί τους δε μπορεί να τους έχει σπόνσορες.

1342-1349

Η πρώτη κομμούνα στην ιστορία της νεότερης Ευρώπης. η Κομμούνα των Ζηλωτών της Θεσσαλονίκης.

1430

Η Θεσσαλονίκη περνάει στα χέρια των Οθωμανών.

1492

Διωγμός των Σεφαρδιτών Εβραίων από την Ισπανία. Οι Σεφαρδίτες καταφεύγουν στη Θεσσαλονίκη και σύντομα θα κυριαρχήσουν πληθυσμιακά στην πόλη.

1896

Ίδρυση της ολαβομακεδονικής "Εσωτερικής Μακεδονικής Επαναστατικής Οργάνωσης", που περιλάμβανε από αναρχικούς επαναστάτες μέχρι πράκτορες του βουλγαρικού κράτους.

1903

Η βουλγαρική αναρχική οργάνωση "Γεμιτζήδες" (Βαρκάρηδες) θα επιχειρήσει να προκαλέσει αναταραχή στο οθωμανικό καθεστώς και κοινωνικό ξεσηκωμό στην πόλη, πραγματοποιώντας μία σειρά από βομβιστικές ενέργειες (Απρίλιος). Εξέγερση της ΕΜΕΟ στο Ίλιντεν (Αύγουστος).

1908

Επανάσταση των Νεότουρκων στη Θεσσαλονίκη. Η Οθωμανική Αυτοκρατορία αποκτάει Σύνταγμα. Νομιμοποιείται ο συνδικαλισμός.

1911

Ο πρώτος εορτασμός της Εργατικής Πρωτομαγιάς στη Θεσσαλονίκη συγκεντρώνει περισσότερα από 10.000 άτομα. Συλλήψεις συνδικαλιστών και σοσιαλιστών.

1913

Μετά το τέλος των Βαλκανικών Πολέμων η Θεσσαλονίκη προσαρτάται στο ελληνικό κράτος.

1914-1918

Πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος. Μετά το 1917 υπό την επίδραση της ρωσικής επανάστασης παρατηρούνται στάσεις και λιποταξίες στα συμμαχικά στρατεύματα που βρίσκονταν στη Θεσσαλονίκη.

1918

Μεγάλες διαδηλώσεις στη Θεσσαλονίκη με αφορμή τον εορτασμό της Πρωτομαγιάς.

1921

Γενική απεργία και συγκρούσεις με τη χωροφυλακή.

1923

Συνθήκη της Λωζάννης. Ανταλλαγή χριστιανικών και μουσουλμανικών πληθυσμών μεταξύ Τουρκίας- Ελλάδας. Οι Τούρκοι της Θεσσαλονίκης εγκατ-αλείπουν την πόλη και στη θέση τους έρχονται χιλιάδες Έλληνες πρόσφυγες. Αλλάζει η εθνολογική και κοινωνική σύσταση του πληθυσμού.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΟ

ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

1963

Δολοφονία του βουλευτή της ΕΔΑ Γρηγόρη Λαμπράκη από δεξιούς παρακρατικούς.

1964-1966

Συχνές αντικαθεστωτικές διαδηλώσεις από εργάτες και φοιτητές της Θεσσαλονίκης.

1967-1974

Δικτατορία των συνταγματαρχών. Στην πόλη δρουν λίγες αντιστασιακές οργανώσεις.

1967

Δολοφονία του βουλευτή της ΕΔΑ Γιάννη Τσαρουχά.

1970

Σύλληψη και δίκη της ένοπλης αντιστασιακής οργάνωσης "Λαϊκή Άμυνα".

1974

Πτώση της δικτατορίας.

1981

Οι πρώτες καταλήψεις αναρχικών σε εγκαταλειμμένα κρατικά κτίρια (Ερυθρού Σταυρού πρώην ΝΑΤΟ, Σχολή Κωφαλάων) διήρκεσαν δύο μήνες.

1985

Δυναμικές διαδηλώσεις με αφορμή τη δολοφονία του Μιχάλη Καλιτζά από τον αστυνομικό Μελίστα.

1986

Κατάληψη Φυσικομαθηματικής Σχολής. Διαδηλώσεις εναντίον της πυρηνικής ενέργειας, με αφορμή το ατύχημα στο Τσερνομπίλ. Πρωτοφανής καταστολή, με συστηματικούς βασανισμούς σε βάρος συλληφθέντων αναρχικών μέσα στο αστυνομικό τμήμα της Βαλαωρίτου.

1987

Κατάληψη του κτιρίου της Λεωφόρου Νίκης.

1988

Δημιουργία των πρώτων αυτοδιαχειριζόμενων ραδιοφωνικών σταθμών στην πόλη (Ράδιο-Κιβωτός και Ράδιο-Ουτοπία).

1989

Συγκρούσεις και διαδηλώσεις με αφορμή την αθώωση Μελίστα. Κατάληψη της Φιλοσοφικής Σχολής.

1903

Ίδρυση της σοσιαλιστικής οργάνωσης "Φεντερασιόν" από Εβραίους, βασικά, εργαζόμενους. Η Φεντερασιόν ίδρυσε εργατικά σωματεία, εκπαιδευτήρια για τους εργάτες, ταμεία αλληλοβοήθειας και οργάνωσε αρκετές απεργίες και διαδηλώσεις.

1903

Διαδήλωση διαμαρτυρίας της Φεντερασιόν εναντίον της απόφασης για την εκτέλεση του Ισπανού αναρχικού Leo Ferrer, μετά τα γεγονότα της Semana Tragica στη Βαρκελώνη.

1931

Συγκέντρωση συνδικατών αρχαιομαρξιστών στο Συντριβάνι της Θεσσαλονίκης.

1936

Η βίαιη καταστολή της πανεργατικής απεργίας (8 Μαΐου) οδηγεί σε εξέγερση την επόμενη μέρα. Ο στρατός που κλήθηκε να επιβάλει την τάξη ενώθηκε τελικά με το λαό της πόλης. Ορισμένοι συνδικαλιστές της επαναστατικήςαριστεράς, ανάμεσά τους και ο τότε τσαγκαράς Γιάννης Ταμτάκος, υποστήριξαν την κατάλυση της πολιτικής εξουσίας στην πόλη και την ανάληψή της από τα εργατικά συμβούλια των απεργών. Αντίθετα, το ΚΚΕ, βλέποντας προφανώς τον έλεγχο της κατάστασης να φεύγει από τα χέρια του, ζήτησε τη διακοπή των κινητοποιήσεων και κάλεσε τους εργάτες να εμπιστευτούν την υπόσχεση των αρχών περί τιμωρίας των ενόχων και παροχής αμνηστίας! Οι νέες στρατιωτικές δυνάμεις που έστειλε η κυβέρνηση κατέστειλαν οριστικά την εξέγερση. Τρεις μήνες αργότερα, επιβλήθηκε στη χώρα η φιλο-φασιστική δικτατορία του Ιωάννη Μεταξά.

1979

Καταλήψεις στα πανεπιστήμια. Συγκροτούνται οι πρώτες αναρχο-αυτόνομες οργανώσεις, ήδη από το 1976.

1989-1999

Δεκαετία καταλήψεων: "Πανδώρα" ('89), "Βαρβάρη" ('93-'97), "Μαύρη Γάτα" ('99) - Καταλήψεις σχολείων κατά της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης('91).

1994-1998

Λειτουργία του κοινωνικού κέντρου "Ναυτίλος".

Η Παγκοσμιοποίηση της αντίστασης

Το πολύχρωμο-πολύβουο πλήθος ενάντια στην παγκοσμιοποίηση είναι μια ευκαιρία καθώς μέσα από τις αδυναμίες του προβάλλουν οι δυνατότητές του. Αν όμως θέλουμε να δώσουμε χρώμα στο γκριζο τοπίο, να σπάσουμε το κλίμα αδυναμίας, συναίνεσης, να δώσουμε διέξοδο στην οργή και την απογοήτευση όλων όσων πλήττονται βάνασα σε καθημερινό επίπεδο, πρέπει να έχουμε ένα ξεκάθαρο στίγμα. Το μπλοκ μας πρέπει να εκπέμπει ένα πολιτικό μήνυμα και αυτό δεν μπορεί να είναι άλλο από ένα αντικαπιταλιστικό-αντιεξουσιαστικό μήνυμα που θα βαθαίνει από κάθε πράξη και λόγο. Σε αντίθεση με τα συνθήματα περί αντινεοφιλελευθερισμού και κοινωνίας των πολιτών που ζητούν μια νέα διαχείριση, οφείλουμε να μιλήσουμε στη βάση ότι δεν θέλουμε να διαχειριστούμε το ήδη υπάρχον, αλλά να αλλάξουμε τους συσχετισμούς εκ βάθρων. Πρέπει να δείξει το μπλοκ μας ότι μπορεί να υπερασπιστεί τη δυνατότητα των μειοψηφιών να διαμορφώνουν τους όρους της πραγματικότητας και να υλοποιούν πολιτικές ρήξεις. Η δυνατότητα αλλαγής αυτού του κόσμου δεν μπορεί να απονομιμοποιηθεί. Η αντίσταση, η δράση μας πρέπει να παράγει ηθική και όρους διαχείρισης του χώρου και του χρόνου από την πλευρά του ανθρώπου. Η πραγματοποιήση πρέπει να έχει αντίλογο. Όσο ξεκάθαρο πρέπει να είναι το μήνυμα, άλλο τόσο

Απόσπασμα από το πολιτικό πλαίσιο συγκρότησης της AKS003

Ξεκάθαρο είναι ότι αυτό πρέπει να διαχυθεί στην κοινωνία. Μέσα από εκδηλώσεις κάθε μορφής, με κάθε πρόσφορο μέσο, από σήμερα οφείλουμε να κάνουμε το σύνολο της κοινωνίας κοινωνό του λόγου μας. Πρέπει να δείξουμε ότι υπάρχουν άνθρωποι που δεν αποδέχονται τους όρους του παιχνιδιού, ότι εφικτό είναι αυτό που θα πούμε εμείς. Στο σημερινό καταθλιπτικό τοπίο θα κάνει καλό σε έναν ολόκληρο κόσμο η εικόνα της ολικής ρήξης με θεσμούς και όρια που θα επιδειξουμε. Σε κάθε χώρο σε κάθε δραστηριότητα να είμαστε παρόντες προβάλλοντας τον αντίλογο στη εξουσία στο σύνολό της. Η μάχη είναι κρίσιμη. Πρέπει να μην αυτοπεριχαρακωθούμε σε κανένα στενό πλαίσιο, ούτε να ξαναγίνουμε το θεαματικό συμπλήρωμα του λόγου μια «μαχητικής» σοσιαλδημοκρατίας, πράγμα το οποίο συντελείται ήδη με την πρωτοβουλία της καθεστωτικής και μη αριστεράς, που προσπαθεί να οριοθετήσει το διεθνές αυτό κίνημα διαμέσου του Ευρωπαϊκού Φόρουμ, να το ελέγξει και να το καθοδηγήσει σε ακίνδυνους ατραπούς και τελικώς να το αφομοιώσει. Αυτός είναι και ο σύγχρονος ιστορικός ρόλος της αριστεράς, ρόλος που της διασφαλίζει ένα μικρό κομμάτι πολιτικής ύπαρξης στα πλαίσια του συστήματος, δίπλα στη σοσιαλδημοκρατία. Το ευρύτερο κοινωνικό κίνημα αντίστασης, αυτόνομο και ανεξάρτητο, καλείται όχι μόνο να σκώσει το βάρος της αντιπαράθεσης και της ρήξης με τις δυνάμεις του διεθνοποιημένου κεφαλαίου, αλλά και να δηλώσει με την παρουσία του την προοπτική συγκρότησης ενός πολυεπίπεδου μαζικού αντικαθεστωτικού κινήματος. Το ξεπέρασμα των ιστορικά χρεοκοπημένων αντιλήψεων και πρακτικών και η ήττα των παραδοσιακών μορφών οργάνωσης που κάποτε είχαν την κηδεμονία του κινήματος, έχουν δημιουργήσει τις συνθήκες εκείνες που

κάνουν τον ανατρεπτικό-αντικαπιταλιστικό-αντιεξουσιαστικό λόγο σήμερα περισσότερο επίκαιρο. Αρκεί να αντιληφθούμε τις νέες οργανωτικές και πολιτικές ανάγκες της κοινωνίας και ειδικότερα της κοινωνίας που αντιτίκεται. Ο αναρχικός και ο ευρύτερος αντιεξουσιαστικός χώρος δεν είναι και δεν θα μπορούσε άλλωστε να είναι μια συγκεκριμένη ιδεολογική κατασκευή. Γιατί αυτός ο χώρος ήταν πάντα δέκτης ριζοσπαστικών ιδεών, προτάσεων, ακόμα και πειραμάτων. Ήταν πάντα ένα κομμάτι του ευρύτερου κινήματος αντίστασης, προσπαθώντας να το μολιάσει με τις ιδέες του και να πάρει απ' αυτό.

Στην ιστορία του το κίνημα αυτό συνδέθηκε με αυτά τα τμήματα της κοινωνίας που αγωνίζονται ενάντια στους αστικοποιημένους θεσμούς, αλλά και έξω από τα θεσμοθετημένα όργανα. Συνδέθηκε με τη ριζοσπαστική νεολαία, με τα ελευθεριακά κινήματα της μεταπολίτευσης, με τους ανένταχτους αγωνιστές από το εργατικό κίνημα, με τα κινήματα για τις φυλακές και της άρνησης στράτευσης, με το κίνημα για τα κοινωνικά δικαιώματα και την υπεράσπιση πολιτικών κρατούμενων. Αγωνίστηκε με πείσμα ενάντια στην αστυνομοκρατία και την καταστολή. Βρέθηκε δίπλα στο κίνημα των καταλήψεων και στο ριζοσπαστικό οικολογικό χώρο. Με τον ίδιο τρόπο πρέπει να αναζητήσει τους σύγχρονους πυρήνες αντίστασης μέσα στην κοινωνία. Να συνδεθεί με τις πιο ριζοσπαστικές φωνές και, δρώντας έξω από τα θεσμοθετημένα όργανα, να δημιουργήσει μέτωπα ενάντια στο νέο επεκτατισμό των κυρίαρχων δυνάμεων (Η.Π.Α.-Ε.Ε.), ενάντια στην κρατική καταστολή και τρομοκρατία και τέλος ενάντια στο κεφάλαιο, προωθώντας μορφές αυτοοργάνωσης στους χώρους δουλειάς και προτάσσοντας νέες λογικές και αντιλήψεις γι' αυτά τα χαρακτηριστικά του εργατικού κινήματος και τις μορφές πάλης.

Στο δια ταύτα, όλο αυτό πρέπει να έχει ως συμπύκνωση το σπασίμο της κόκκινης γραμμής. Ως σύμβολο απαγόρευσης και επιβολής, ως μέρος μιας στρατικοποίησης που είναι ήδη εδώ, ως μήνυμα ολικής αντίστασης. Μια σταθερή σχέση με την κοινωνία μπορεί να οικοδομηθεί στη βάση της έμπρακτης εναντίωσης στα σχέδια και τις επιδιώξεις, στην αλαζονεία των κρατούντων. Η περικορράκωσή τους μας δίνει τη δυνατότητα για επίθεση σε μια στιγμή συνεχούς υποχώρησης. Δε φτάνει όμως αυτός ο στόχος -αυτή η διάθεση. Πρέπει το σύνολο των ενεργειών μας να συνάδουν και να αποπνέουν το νέο. Να κάνουμε όσους μας πλησιάζουν να αντιληφθούν ότι δεν ήρθαν να εκτελέσουν τα ήδη αποφασισμένα. Ήρθαν να συνδιαμορφώσουν, να μουν σε ένα ζωντανό διάλογο ρήξης με την εξουσία. Να ανοίξουμε το παιχνίδι δίνοντας την εικόνα συνεχών συνελεύσεων, την εικόνα ζώντος οργανισμού. Το έχουμε όλοι ανάγκη. Επίσης είναι προς ενδυνάμωση του μπλοκ η προσπάθεια δημιουργίας σταθερού χώρου αναφοράς, η προσπάθεια δημιουργίας ενός πλέγματος που να αναδίδει κύρος, από γιατρούς, νομικούς, ένα κέντρο αντιληπροφόρησης. Είναι ευκαιρία να δημιουργήσουμε τον χώρο της ρήξης ως κοινωνικό χώρο δράσης. Να κάνουμε εμφανές ότι δεν υπάρχει μια φωνή που σκέψη μια πολιτική μια ηθική. Είναι επίσης ευκαιρία να είναι αυτό το μπλοκ το πρόπλασμα για τις μάχες που έρχονται το 2004. Ας δώσουμε μια ανάσα στην αντίσταση.

Against the summit of european bosses

After a series of summits all around Europe, the EU bosses come to visit their partners in Greece and make decisions for us -without us. We announce that they will find us on their every step in our cities. We gonna be present wherever they go, and we gonna be by the side of the workers and the common people who resist in any possible way to the brutal capitalist globalisation.

Because of that, some of the anti-authoritarians and anarchists (both groups and individuals) in Greece decided to create the "Anti-authoritarian Movement Salonika 2003" in order to organise our resistance against the plans of the local and global bosses.

The first unofficial summit in Greece is taking place in the city of Nafplion at 24/01 and the subject of the summit is going to be about the

working conditions and unemployment. We gonna be there to protest our opposition to the modern conditions of slavery.

OUR RESISTANCE WILL BE
AS GLOBAL AS THEIR CAPITALISM
THROUGH THE ANTIREGIMISTIC STRUGGLE

Antiauthoritarian Movement Salonika 2003



BABYLONIA

JUNE
16
2003
#1

ANTIAUTHORITARIAN MOVEMENT
SALONIKA 2003

Accommodation

The accommodation needs of the comrades who will correspond to our call will be met in a big space in the Theological School of Aristotle's University of Thessaloniki, which is in the centre of the city. This location is capable of the accommodation of a large number of people as well as the realization of events.

About the "support" of the demonstrations

Legal coverage

A group of lawyers has already been created in order to voluntarily be on our side during these days so that there will be direct legal defense of the people who may be arrested during the demonstrations. From the mid of May, a web site will be created, in which there will be information about these legal teams and about the legal status quo in Greece, translated in many different languages. When this web page is up we will send you the electronic address.

Also, people from these legal teams have committed to be at the borders of Greece in order to receive the comrades from abroad and take any legal action that is necessary if they are not allowed to enter the country.

Medical support

A group of comrades, doctors and medical students has been created in order to be in the demonstrations with the necessary equipment to provide first aid when needed. Among the plans of this group is to make, up until the days of the summit, first aid seminars, as well as to publish leaflets with useful medical instructions.

CONTACT

TEL.2310-261290,
CELL 6945-752426, 6977-508425,
6944-583593

www.resistance2003.gr

e-mail
info@resistance2003.gr